इयं हि मां सदा देवी भारार्त्ता समचूचुदत् । संहारार्थं महादेव भारेणाभिहता सती ।
ततोऽहं नाधिगच्छामि तथा बहुविधन्तदा । संहारमप्रमेयस्य ततो मां मन्युराविशत् ।
॥ रुद्रउवाच ॥ संहारार्थं प्रसीदस्व मा रुषो वसुधाधिप । मा प्रजाः स्थावराश्चैव जङ्गमाश्च व्यनीनशः ।
तव प्रसादाद्भगवन्निदं वर्त्तेत्त्रिधा जगत् । अनागतमतीतञ्च यत्तु संप्रति वर्त्तते । २०५५
भगवान् क्रोधसन्दीप्तः क्रोधादग्निमिवासृजत् । सदहत्यश्मकूटानि द्रुमांश्च सरितस्तथा ।
पल्वलानि च सर्व्वाणि सर्व्वे चैव तृणालयाः । स्थावरं जङ्गमञ्चैव निःशेषं कुरुते जगत् ।
तदेतद्भस्मसाद्भूतं जगत्स्थावरजङ्गमं । प्रसीद भगवन्सर्व्वं रोषो न स्यादरो मम ।
सर्व्वे हि नष्टा नश्यन्ति तव देव कथञ्चन । तस्मान्निवर्त्ततां तेजस्त्वय्येवेह प्रलीयतां ।
तत्पश्य देव सुभृशं प्रजानां हितकाम्यया । यथेमे प्राणिनः सर्व्वे निवर्त्तेरंस्तथा कुरु । २०६०
अभावं नेह गच्छेयुरुत्पन्नजननाः प्रजाः । अधिदैवे नियुक्तोऽस्मि त्वया लोकेषु लोककृत् ।
मा विनश्येज्जगन्नाथ जगत् स्थावरजङ्गमं । प्रसादाभिमुखं देवं तस्माद्देवं ब्रवीम्यहं ।
॥ नारद उवाच ॥ श्रुत्वा हि वचनन्देवः प्रजानां हितकाम्यया । तेजः सन्धारयामास पुनरेवान्तरात्मनि ।
ततोऽग्निमुपसंहृत्य भगवाँल्लोकसत्कृतः । प्रवृत्तञ्च निवृत्तञ्च कथयामास स प्रभुः ।
उपसंहरतस्तस्य तमग्निं रोषजं तदा । प्रादुर्ब्बभूव विश्वेभ्यो गोभ्यो नारी महात्मनः । २०६५
कृष्णा रक्ता तथा पिङ्गा रक्तजिह्वास्यलोचना । कुण्डलाभ्यां च राजेन्द्र तप्ताभ्यां तप्तभूषणा ।
सा निःसृत्य तथा खेभ्यो दक्षिणां दिशमाश्रिता । स्मयमाना च सावेक्ष्य देवौ विश्वेश्वरावुभौ ।
तामाह्वय तदा देवो लोकादिनिधनेश्वरः । मृत्यो इति महीपाल जहि चेमाः प्रजा इति ।
त्वं हि संहारबुद्ध्याऽद्य प्रादुर्भूता रुषो मम । तस्मात्संहर सर्व्वास्त्वं प्रजाः सजडपण्डिताः ।
मम त्वं हि नियोगेन ततः श्रेयो ह्यवाप्स्यसि । एवमुक्ता तु सा तेन मृत्युः कमललोचना । २०७०
दध्यौ चात्यर्थमबला प्ररुरोद च सुस्वरं । पाणिभ्यां प्रतिजग्राह तान्यश्रूणि पितामहः ।
सर्व्वभूतहितार्थाय तां चाप्यनुनयंस्तदा ।
इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व्वणि अभिमन्युवधपर्व्वणि मृत्युकथने त्रिपञ्चाशोऽध्यायः ॥ ५३ ॥
॥ नारद उवाच ॥ विनीय दुःखमबला आत्मन्येव प्रजापतिं । उवाच प्राञ्जलिर्भूत्वा लतेवावर्जिता पुनः ।
॥ मृत्युरुवाच ॥ त्वया सृष्टा कथं नारी ईदृशी वदताम्वर । क्रूरं कर्म्माहितं कुर्य्यां तदेव किमु जानती ।
बिभेम्यहमधर्माद्धि प्रसीद भगवन्प्रभो । प्रियान् पुत्रान् वयस्यांश्च भ्रातॄन् पितॄन् पतींस्तथा । २०७५
अपध्यास्यन्ति मे देव मृतेभ्येभ्यो बिभेम्यहं । कृपणानां विरुदतां ये पतन्त्यश्रुबिन्दवः ।
तेभ्योऽहं भगवन् भीता शरणं त्वाऽहमागता । यमस्य भवनन्देव न गच्छेयं सुरोत्तम ।
प्रसादये त्वां वरद मूर्द्ध्नादयनखेन च । एतदिच्छाम्यहं कामं त्वत्तो लोकपितामह ।
इच्छेयं त्वत्प्रसादाद्धि तपस्तप्तुं प्रजेश्वर । प्रदिशेमम्वरं देव त्वं मह्यं भगवन्प्रभो ।